

ved man standsede den danske Cigarindustri, men med det Resultat, at de handlende havde indtil 233 pCt. Avance paa disse saakaldte billige Cigarer.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Lange, at man skulde ikke inddrage Valutaordningen i Forhandlingen. Jeg er mig ikke bevidst at have inddraget Valutaordningen i denne Forhandling. Jeg har nævnt den Omstændighed, at der i Valutalovforslaget var Tale om Kommissioner, og har sammenlignet de to Standpunkter, som indtages overfor disse Kommissioner. Mere ved jeg ikke af at have inddraget Valutaordningen i Forhandlingen. Jeg maa derfor bede det ærede Medlem om Undskyldning, hvis det ærede Medlem har fundet sig generet af det, jeg har sagt. Det har jeg i hvert Tilfælde ikke haft til Hensigt; jeg plejer ikke at tale om Valutaordning, naar jeg taler om Priser paa Rugbrød, Støvler o. s. v.

Endelig sagde det ærede Medlem, at vi var i Grunden enige om, at urimelige Avancer ikke burde tolereres. Det er for saa vidt glædeligt. Men jeg synes, det er en meget platonisk Kærlighed, det ærede Medlem har til Sagen, naar man dog efter hans Mening slet ikke maa foretage noget for at værgе sig imod urimelige Avancer. Og det ærede Medlem vil neppe benægte, at der forefindes urimelige Avancer. I hvert Fald forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem, naar han dog — hvad jeg meget vel forstaar efter den noble Måde, hvorpaa det ærede Medlem altid optræder — har den egentlig rigtige Opfattelse, at man bør ikke drive Aager eller deslige med de Varer, man raader over, saa stærkt bekæmper et Forslag, hvis Hovedprincip er, at man autoritativt skal kunne undersøge, hvad der er de forskellige Bestanddele i en Pris paa en bestemt Vare. Det kan ikke undgaa at vække Opmærksomhed hos Forbrugerne, naar man ved, hvad man beregner sig paa en Cigar og et Par Støvler, eller naar man f. Eks. hører, at et Provinsbageri her i Landet, der i et Aars Arbejds-løn for Produktion af Brød betaler i alt 60 000 Kr., som Handelsavance udbetaler 70 000 Kr. Man kan jo ikke værgе sig imod at faa en Fornemmelse af, at det dog var ønskeligt at faa klaret, hvorvidt dette virkelig er nødvendigt, og om der ikke et eller andet Sted foregaar noget urimeligt. Eller naar man hører, at en Landmand, der sælger Flæsk, faar 1 Kr. 20 Ø. pr. Pund i slagtet Vægt, tror jeg nok, det er for Øjeblikket, og saa sammenligner dette med de Priser, der betales for de forskellige

Dele af Flæsket, naar dette sælges i Butikkerne inde i Byen; disse Priser ligger jo mange, mange Procent, til Tider, for visse Deles Vedkommende, endog mere end 100 pCt. over den Pris, Landmanden faar. Jeg paastaar ikke, at dette er uretfærdigt og urimeligt. Det kan godt være, det til syvende og sidst bevises, at det er rimeligt, men hvad jeg ønsker, er, at Befolkningen maa kunne faa Adgang til at bedømme, om det ogsaa er i sin Orden, om de Avancer, der beregnes paa Vareproduktion og paa Vareomsætning, virkelig er rimelige. Og hvis Undersøgelsen konstaterer det — og det maa jeg jo antage efter det ærede Medlem Hr. Langes Bemærkninger —, saa forstaar jeg ikke, hvorfor man har saa meget imod, at denne Undersøgelse foretages; det vilde jo tværtimod være til Støtte for Næringslivet, om det offentligt maatte blive konstateret, at dets Avancer er saa beskedne, at ingen med Rette kan indvende noget derimod.

Spørgsmaalet om Retten til at fremskaffe Oplysninger og til eventuelt at offentliggøre disse har jeg, fra jeg forelagde Lovforslaget, og for hver Gang jeg har haft Lejlighed til at udtale mig, bestandig fremhævet som det vigtige, som det afgørende, og derfor er det maaske rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Rode gør gældende, at jeg er ikke gaaet stærkt ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan fastsætte Avancer og regulere Priser ved Fastsættelse af Avancer under de herskende Forhold med et aabent Marked. Dette er jeg unægtelig ikke gaaet stærkt ind paa, fordi jeg, som jeg altid har sagt, og som ogsaa af det ærede Medlem bemærket, ikke tillægger Bestemelsen om Adgang til at fastsætte en Avance saa stor Betydning. Jeg har nemlig med det Kendskab, jeg dog har til Næringslivet, den sikre Overbevisning, at de næringsdrivende vel skal vogte sig for at lade det komme saa vidt, men nok skal sørge for at tage Reb i Sejlene, naar Offentliggørelsen finder Sted, og naar det er konstateret, paa hvilke Varer og paa hvilke Steder det er, den urimelige Avance beregnes. Og for dette Punkts Vedkommende af Lovforslaget er der i hvert Fald ingen Tvivl om, at det kan særdeles vel gennemføres under de Forhold, vi nu lever under. Oplysning om Prisens Tilblivelse og om Avancen og en eventuel Offentliggørelse deraf er noget, der selvfølgelig særdeles vel lader sig praktisere, og jeg er ogsaa overbevist om, at man paa talrige Omraader uden nogen som helst uheldige Følger, hvis det er fornødent, ogsaa kunde fastsætte en rimelig Avance.